

Folk, at jeg ikke kan tænke mig Andet, end at, naar kun denne Sag blev tilendebragt i de 3 følgende Aar, vilde det allerede være nok. Den Dom, Folket affiger ved de Repræsentanter, det sætter ind, vil vel faae den høitærede Kirke- og Undervisningsminister til at bøie sig, saafremt han er paa den Plads, han nu har, men, naar han ikke vil bøie sig, haaber jeg, at han vil vige Pladsen for en Anden, som vil gaa i den Retning, vi ønske. Dette være nu, som det være vil, men jeg har den Tro, at den høitærede Minister vil bøie sig; thi vi maa være enige om, at Spørgsmaalet vil blive afgjort ved Folkets egen Dom. — Med Hensyn til det, der foreligger for Dieblittet, da kan jeg være enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansen); kun kan jeg ikke være enig med ham i eet Punkt, nemlig naar han beslægede, at Afgjørelsen ikke var stet ifjor; det glæder mig tværtimod, at vi ikke fik en saadan Afgjørelse. Havde vi faaet den Afgjørelse, som forelaa ved Folkethingets Beslutning til 3die Behandling, havde jeg, om ikke glædet mig derved, dog fundet mig tilfreds; men den Afgjørelse, som man var kommen til i det yderste Dieblitt, og som det ærede Medlem vilde have været med til at stemme for, vilde jeg kun have været ilde tilfreds med og Folket ligeledes. Forsaavidt ere vi altsaa irentge, nemlig i det Punkt, at det er heldigt og glædeligt, at denne Sag ikke har faaet den Afgjørelse, som forekommer mig at være uheldig. Vi skulle altsaa vente til næste Aar, forsaavidt Sagen ikke bliver afgjort, saaledes som den foreligger, hvad der vel ikke vil være muligt efter den Udtalelse, vi have hørt af den ærede Kirke- og Undervisningsminister, forsaavidt han ikke paa et senere Stadium skulde have forandret sin Anskuelse. — Det var dette, jeg sølte Trang til at udtale, og jeg vil slutte med at gjentage, at jeg ikke er ilde tilmode ved, at denne Sag skal vente til en kommende Sæssion.

H. C. D. Müller: Jeg kan efter den fremførte Udtalelse af den ærede Rigsdagsmand for Thisted Amts 4de Valgfreds (Schjorring) ikke Andet end glæde mig over,

at jeg igaar har tilladt mig at lade omdele de to Hefter af det omtalte Skrift til de ærede Medlemmer. Det ærede Medlem har ikke hørt, at Spørgsmaalet om Kirkens Eiendomsret skulde være fremkommet fra nogen kompetent Side, men maa dog vist heri tage seil, ligesom han ogsaa fornem Modsigelse selv fra de Sider i Salen, hvorfra han vist mindst havde ventet Modsigelse. — Det ærede Medlem vil have særdeles godt af at læse den omdelte Bog, naar han ikke bedre er å jour med de forskjellige Udtalelser om denne Sag. Ved at blade bag i Bogen vil han nemlig se, at et Medlem af Landstinget meget bestemt igjennem flere Sæssioner har hævdet det kirkelige Eiendoms spørgsmål, at dette Medlem senere har sammensatt sine Udtalelser i et særregent Skrift, at dette Skrift meget bestemt er blevet paakaldt her i dette Thing og med megen Agtelse er blevet omtalt i dette Thing af en Kirke- og Undervisningsminister, nemlig af Minister Monrad, som mest har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, men derhos bestandig uden et Dieblitts Afbrydelse paa det alvorligste hævdet, at Spørgsmaalet om Kirkens Eiendomsret stod og maatte staa uafgjort. Den ærede Rigsdagsmand vil ved blot at læse den sidste Side af det omtalte Skrift se, at Oberst Eschering, som iøvrigt kæmpede om Sagen paa den grundlovgivende Rigsforsamling, udtalte, at, som Spørgsmaalet dengang forelaa, maatte det staa uafgjort ved Grundloven, og det blev ogsaa erkjendt ifjor af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther). Det ærede Medlem vil altsaa se, at den Betænkelse med Hensyn til Kirkens Eiendomsret, som der ogsaa er vort ved ifjor, ikke er saa ubegrundet, og jeg tror, han bedre vil kunne finde Ojenklang for sine Udtalelser her i dette Thing for Fremtiden, naar han ikke havde den udtalte Sky for Væsnings, hvilket det forekom mig, han udtalte, hvad maasse er, fordi han tilhører den Retning af Livet, som han efter flere Udtalelser tilhører med Hensyn til Betragtning af Væsnings og Skrift. Jeg maa forresten gjøre ham min Undskyldning, fordi jeg ikke har sendt ham de andre Hefter, men da jeg i den Henseende er bunden ved Hensyn til min Forlægger og